

mus, quodque contempsit, contemnere. — Nunquam audiui avarum oblitum fuisse ubi thesaurum infodisset. — Dubito num hoc tibi suadere debeam. — Quis dubitat quin turpe sit mentiri.

Thème 144.

177-178. — Nos docet Evangelium quomodo Jesus hominum quinque millia in deserto aluerit. — Non Jesum fugiebat quid Judas meditaretur. — Non ignoratis quantum exquisierit quantique fecerit sapientiam Salomon; et quanti fuerint postea hujus viri principis errores. — Quis dubitare poterit quin anima sit immortalis. — Diabolus dubitare videbatur num Jesus Christus Dei esset filius. — Tu non nescis quænam ex quinque orbis partibus sit maxima. — Nobis animo effingamus quantum aquæ per dies quadraginta, quadragintaque noctes e cælo deciderit. — Scis quomodo Samson interierit. — Apostolos interrogavit Jesus Christus quidnam incedentes dixissent; respondere non auebant, disputaverant enim quisnam inter ipsos esset maximus. — Jesus a paralytico quæsit velletne sanus fieri. — Petrum interrogavit quædam ancilla utrum Jesu esset discipulus necne. — Cum Judæis fatentur Christiani Jesum Christum mortuum fuisse, at non dubitant quin vere a mortuis resurrexerit. — Quod pastores narrabant de nativitate Salvatoris cuncti mirabantur. — Edoce me quoto die maris pisces cælique aves Deus creaverit? Die quinto. — Dic mihi ubinam sanctus Justus, præsul Lugdunensis obierit? In Ægypto, quo se receperat. — Tobias pater dubitare videbatur num adhuc viveret Gabelus. — Raguel dixit: Non dubito quin Deus preces meas exaudierit.

Thème 145.

177-178. — Josephi dispensator a Jacobi filiis quæsit cur injuriam pro beneficio rependissent. — David scire cupiebat utrum obiisset puer an adhuc viveret. —

A famulo suo sciscitatus est Elisæus num quopiam ivisset. — Nos docet historia quanta in Aristide fuerit prohibitas. — Joanni et Jacobo dixit Jesus: Quid petatis vos nescitis. — Edoce me quo ierit Alexander, dum urbs Tyrus oppugnaretur? In Arabiam. — Quidam auctor videtur non dubitare quin totum sæculum vixerit Fabius; dubitare videtur gallicus historicus num tamdiu vixerit. — Didicisti quomodo obierit Absalon. — Fugiamus quod fugiunt sancti, quod exquisiere, exquiramus. — Non te præterit quot scelera commiserit Vitellius, quam perfidus fuerit ac gulosus, quantum Romani istius infamis imperatoris memoriam fuerint abominati, quanti autem Vespasianum istius successorem æstimaverint. — Sanctum Paulum interrogavit Festus velletne Jerosolymam duci. — Apostolis dixit Jesus: Gentilibus tradetur Filius hominis, et occidetur; illi vero non intellexere quid significare voluisset. — Centurionem interrogavit Pilatus utrum obiisset Jesus an adhuc spiraret. — Nos non fugit quantum Deo Davidis scelus displicuerit; nemo nescit quantum huic principi Deus faverit. — Infelix Darie, poterasne dubitare quin tibi Bessus insidiaretur? — Quis dubitat quin leo sit fortissimus animalium.

Thème 146.

177-178. — Pharaonem interrogaverunt Moyses et Aaron velletne Hebræos dimittere. — Primum dubitabant Hebri num Pharaoni exercitui possent obsistere; sed postea non dubitaverunt quin Deus ad aperiendum transitum aquas posset dividere. — Jesus a sacerdotum principibus populique senatoribus percontatus est utrum Joannis baptisma a Deo an ab hominibus constitutum fuisset. — Duobus Joannis Baptistæ discipulis Jesus respondit: Quod vidistis et quod audivistis magistro vestro referte. — Confutavit sanctus Paulus quosdam hæreticos qui dubitare videbantur num angeli creati fuissent. — A Fabricio sciscitatus est perfidus Pyrrhi medicus

velletne sibi præmium promittere. — Intremiscamus: nos enim fugit utrum amore an odio digni simus. — Quod præceperat Jesus fecere apostoli et pascha paraverunt. — Nos docet Evangelium quam perniciosæ sint divitiæ. — Dic mihi ubinam sancti Petrus et Paulus obierint? Romæ. — Non te latet quare Alexander urbem Jerusalem non obsederit. — Cophas, Alexandri legatus, dixit Arimazo, Sogdianorum duci, qui rupem tuebatur editissimam: Jam non potes dubitare quin alis instructi sint Alexandri milites. — Catilinæ dixit Cicero: A me quæris num te jubeam ire in exilium; non jubeo, sed suadeo.

Thème 147.

177-178. — Jesum interrogavit summus sacerdos essetne ipse Dei vivi filius. — A Jesu sciscitati sunt Pharisæorum discipuli simul et Herodiani utrum Cæsari tributum liceret dare necne; at ille respondit: Reddite quæ sunt Cæsaris, Cæsari, et quæ sunt Dei, Deo. — Non dubitare debes quin fuerint poetæ ante Homerum. — Dubito num fuerit orator Demosthene eloquentior. — Milites interrogavit Jesus quemnam quærerent. — Rex Macedoniæ Alexander erat, et Darius, rex Persarum: non te fugit uter fuerit victus. — Apostolis dixit Jesus: Mox me jam non videbitis, deinceps iterum videbitis me; at illi dicebant: Quid significant hæc verba, nescimus. — Non nescis cur infantium cædem Herodes jusserit. — Joannem Jacobumque interrogavit Jesus num quem ipse bibere volebat calicem possent bibere; responderunt: Possumus. — Jesum lacrymantem viderunt Judæi et dixerunt: Videte quantum Lazarum dilexerit. — Jobi amici dubitare videbantur num ille innocens esset. — Fecit Naaman quod præceperat Elias, et sanatus est. — Nesciebat Darius utrum conjux sua reginæ more an sine apparatu fuisset sepulta. — Urbem Jerosolymam Titus obsedit necnon expugnavit; non ignoras quam multi Judæi tunc perierint; nec te fallit quantum scelus admiserint.

Thème 148.

171-184. — Jesu dixit Petrus: Nos scimus te esse Christum, Dei vivi Filium. — Pro certo habetur Judæos christianam religionem aliquando esse amplexuros. — Mulier quædam alienigena ad Jesum venit eique dixit: Domine, te oro atque obtestor ut dæmonem qui meam crudeliter vexat filiam ejicias. — Timotheum admonebat sanctus Paulus ne sacerdotii negligeret gratiam. — Sancta Elisabeth Mariæ quod credidisset, gratulata est. — Dubitant nonnulli num veneno fuerit necatus Alexander; at nos dubitare non possumus quin ei vinum exitiosum fuerit. — Jeroboami uxor nomen suum prophetæ occultare voluit, alterius mulieris vestitum induendo; at quæ esset noverat propheta. — Scimus quomodo Jesus Christus, Davidis filius, esset tamen Davidis Dominus, sed non intelligebant illud Judæi. — Accurre, Daniel, falso accusatam ne deseras castam Suzannam; iniqui senes lapidibus obruantur; ne populus effundat innocentem sanguinem. — Heraclitum semper flentem, Democritumque semper ridentem homines videbant. — Vos non fugit Alexandrum Philippi et Olympiadis filium fuisse, illumque Dario, Persarum regi, bellum indixisse; scitisne etiam illum medicæ arti studuisse? — Metuebat Tobias ne ab immani pisce voraretur. — Caveamus ne in vanum Dei recipiamus gratiam. — A Pharisæis quæsivit Jesus quid de Christo sentirent, et cujusnam esset filius. — Novistine qua iter fecerint Magi qui ibant Jesum Christum adoraturi? Per urbem Jerosolymam. — Custodes impedire non potuerunt quin Jesus e tumulo exurgeret. — Parmenio voluit deterrere Alexandrum ne biberet medicamentum a Philippo medico præparatum.

Thème 149.

171-184. — David rex et propheta prænuntiaverat tortores Jesu pedes et manus perfossuros esse. — Ex Evangelio cognoscimus Martham, Mariam et Lazarum a Jesu

fuisse dilectos. — Fratres erant Jacobus et Joannes : non te præterit uter diutius vixerit. — Discipulis dixit Jesus : Multi prophetae multique reges quod vos videtis cupierunt videre, nec viderunt; quod vos auditis voluerunt audire, nec audierunt. — Interrogaverunt discipuli quare dæmonem ipsi non potuissent ejicere. — Timebat Cyrus junior ne non solum occuparet. — Fideles sanctum Paulum dissuadere studuerant ne iret Jerosolymam. — Job, horrenda afflictus plaga non commisit ut Domino malediceret. — Utinam peccator de æternis ignibus sapius meditetur! — Quis nescit quantum frumenti ferat Ægyptus; quam multi cujuslibet generis fructus hac in regione colligantur; quam ferax sit hæc terra; quantum Nili aquæ solum stercorent; et quanti agricultura apud Ægyptios semper æstimata fuerit. — Sanctus Paulus primus eremita a sancto Antonio percontatus est num homines adhuc idola colerent. — Impedivit Regulus ne captivos Pœnos Romani dimitterent. — Judas proditor innocentiam Jesu non potuit non agnoscere. — Non te fallit quomodo veram pueri matrem Salomon agnoverit. — Linguae usum recepit Zacharias : tu Evangelium legendo cognosces cur obmutuerit. — Sancta Helena, imperatoris Constantini mater, gaudebat quod Jesu Christi crucem reperisset.

Thème 150.

171-184. — Crebra nos edocent exempla quam incerta sit nostri obitus hora. — Antiochus a Deo percussus promisit se veri Dei templum ditaturum esse, Judæorumque religionem amplexurum; sed ex scriptura cognoscimus istum non recuperavisse sanitatem et miserabiliter periisse. — Deum expirantem videre sol non sustinuit. — Darie, Besso ne confidas : Alexander, perfidum istum Darii interfectorem perseguere : ipse vinciat proditor et supplicio tradatur; neve diu quod rapuit diadema contamine. — Prohibuit Deus ne magi per urbem

Hierosolymam rursus iter facerent. — A sancto Joanne-Baptista Judæorum legati quæsierunt quisnam esset. — Non te præterit quomodo casta Suzanna fuerit liberata. — Fateri cogebantur dæmones Jesum esse Dei filium. — Pro certo habemus venturum esse Eliam, illumque omnia restitutum. — Regi Roboamo senes suaserunt ut erga populum se præberet benignum; adolescentes contra ei suaserunt ne illi parceret. — Non te fallit quam pauper fuerit Aristides; non te fugit cur justus fuerit cognominatus, et cur exilio damnatus fuerit. — Juvenes cavete ne a morte quæ nulli parcat ætati deprehendami. — Scribæ et Pharisei ut Jesum pertentarent, ab illo sciscitati sunt num mulierem adulterii convictam lapidibus obruere liceret; at Jesus, responso prudenti eam supplicio subduxit. — Scythæ ab Alexandro petierunt ut sui regis filiam matrimonio sibi jungeret.

Thème 151.

171-184. — Putaverat Alexander Phocionem quam ad eum mittebat pecuniam esse accepturum; nos docet historia istam Phocionem repudiasse. — Scitis Caïnum Abelis fratrem fuisse; Deo placuisse Abelis munera, Caïnumque illi invidisse. — Dolebant sacerdotum principes quod Jesus miracula patraret. — Achior primum dubitare videbatur num Juditha occidisset Holophernem; sed cum ducis istius aspexit caput, non dubitavit quin Deus, ad vindicandos Israelitas, ab isto superbissimo homine pœnas repetiisset. — Abrahami senectus et Saræ sterilitas impedire non potuerunt quin Dei promissa adimplerentur. — Herodes Joannis-Baptistæ virtutes non admirari non poterat. — Jesus Christus judex noster qui simus nos olim interrogabit. — Job graviter afflictus minime questus est, sed dixit : Quod mihi dederat, id a me abstulit Dominus. — Scis quare imperator Titus quas ad ipsum gentes miserunt coronas recusaverit. — Dilucide annuntiaverunt prophetae Christum occisum iri. — Seitote,

christiani, vos esse Jesu Christi membra caputque vestrum esse Jesum Christum. — Miles Macedo virum gementem audivit; et cum accessisset, vidit Darium expirantem. — Utinam de flammis æternis possimus perpetuo cogitare; cito sapientiores fieremus! — Quis nescit quantam gloriam acquisierit Titus imperator, quam multas ad illum gentes miserint coronas, quam beneficus fuerit, quantum illum Romani dilexerint, quantique ab illis æstimatus fuerit? — Præcipimus homini ut viam ostendat erranti et panem cum esuriente dividat.

Thème 152.

171-184. — Confessa est Maria se esse Dei ancillam; scimus tamen hanc esse Dei matrem, angelorum hominumque reginam. — Non te fugit a Samsonem ter deceptam esse Dalilam; ac dein a Dalila Samsonem fuisse proditum. — A Judæis quæsit Pilatus cujusnam criminis Jesum insimularent. — Nolite abnegare pauperi quod a vobis petit, sed quod exoptat illi concedite. — Cinnae dixit Augustus: Novi quid mediteris et quinam sint socii tui. — Nonnulli homines temerarii timent ne non ad episcopatum promoveantur; delituerunt autem multi sancti, quia verebantur ne ad dignitatem angelis ipsis formidandam eveherentur. — Sacerdotum principes nec non senatores populo dissuaserunt ne Barabbæ Jesum præponerent. — Aristides non commisit ut Themistocles consilium comprobaret. — Fratres erant Petrus et Andreas: haud te fugit uter apostolorum princeps fuerit nominatus. — Dic mihi quo Jesum puerum ab Herode rege quæsitum duxerit Joseph? In Ægyptum. — Ex historia cognoscimus quam vigilans fuerit Cicero. — Impedivit Deus ne Alexander iret Jerosolymam, hanc urbem eversurus. — Putabat Cineas Romanos Pyrrhi regis recepturos esse munera; sed nos scimus viros et mulieres ista repudiasse. — Judæos interrogavit Pilatus utrum Jesum an Barabbam dimitti vellent. — Impedire non

potuerunt omnes Tyrionum conatus quin Alexander Tyrum occuparet. — Minime sciscitatus est imperator Claudius utrum trucidata fuisset Messalina an se ipsa occidisset, ac manducare et bibere non destitit. — Athenienses expulerunt Protagoram philosophum, quia se ignorare num essent dii scribere ausus erat:

Thème 153.

185-186. — Quæramus dum inveniamus. — Romani antequam bellum susciperent, deos consulebant. — Postquam Jesum Christum concepit, Maria sanctam Elisabeth invisit. — Statim ut locutus est Jesus Christus, sedata est tempestas. — Vix mortuus est Josue cum Israelitæ Dominum dereliquerunt. — Quamdiu Annibal vixit, haud quieti fuerunt Romani. — Dum orabat Jesus, obdormierunt Apostoli. — Ut canet tuba, resurgent mortui. — Precemur donec victoriam impetremus. — Dum Nabal vino carnibusque se ingurgitabat, Abigail, prudentissima mulier, adiit Davidem illique munera obtulit. — Quamdiu Fabius romanis præfuit copiis, vinci non potuerunt. — Vix Amnon interfectus fuit, cum e mensa surrexere regis filii et aufugerunt. — Jesus, postquam paralyticum sanum fecit, ait illi: Jam noli peccare. Sanctus Thomas in morbum incidit obiitque antequam Lugdunum adveniret. — Expectabant Israelitæ donec nubila columna surgeret, et tunc proficiscerentur; expectabant dum eadem staret, tuncque castra ponebant. — Dum Dominus loqueretur, tonitrua et tubæ sonitum audiebat populus. — Apostolis suis dixit Jesus Christus: Postquam Sanctum acceperitis Spiritum, testimonium de me perhibebitis. — David antequam moreretur, cuncta templo ædificando idonea apparavit.

Thème 154.

185-186. — Heu! antequam nascimur, nos iræ filii sumus. — Statim ut in urbem Jerosolymam manum exten-

dit Angelus, plures peste affecti sunt. — Vix piscem ad se traxit Tobias, cum ille palpitans expiravit. — Donec Israelitæ Babylone captivi exstiterunt, Jerosolymam oblivisci non potuerunt. — Magis præivit stella, donec stabulum in quo natus erat Jesus Christus indicavit. — Dum Martha prandium parabat, Jesum audiebat Maria. — Ut apostoli Spiritu Sancto repleti fuere, Jesum Christum impavide prædicaverunt. — Non tempus est zizaniæ evellendi, expectemus donec messis tempus advenerit. — Seminemus antequam moriamur, ut postquam fuerimus mortui metamus. — Statim ut peccaverunt Adamus et Eva sese abdiderunt. — Vix inter judices quos suscitabat Deus aliquis obierat, cum Israelitæ falsa colebant numina. — Quandiu vivimus gratiam possumus perdere, et quandiu spiramus, illam possumus etiam recuperare. — Ubi apparuit stella, magi profecti sunt ut irent Jesum Christum adoraturi. — Joseph qui in Ægyptum se receperat, expectavit donec rex Herodes obiit. — Discipulis dixit Jesus: Postquam a mortuis resurrexero, in Galilæam vos præcedam. — Adolescentes, antequam alicui vitæ instituto vos addicatis, Domini voluntatem explore. — Tribus angelis Abraham dixit: Expectate, quæso, donec panem et aquam vobis afferam.

Thème 155.

185-186. — Donec Deo fideles erimus, nequaquam nos derelinquet Deus. — Statim ut de Jesu adventu audivit Martha, illi obviam ivit. — Vix homo natus est, cum illum mors rapit. — Famulis dixit Abraham: State istic, et donec redeam expectate. — Dum aqua homines et animalia absorberet, in arca tutus erat Noemus. — Prius quam illucesceret, ad sepulchrum ivit Maria-Magdalene. — Passus est Dei filius, antequam in Cælum intraret. — Postquam Judæis parabolas proposuerat, Jesus illas apostolis explicabat. — Statim ut tubæ clangorem audierat, regnare Absalonem promulgate. — Vix dixit Jesus:

Adolescens, surge, cum surrexit mortuus. — Sauli, quandiu vixit, David fidelis fuit. — Apostolis dixit Jesus-Christus: Jerosolyma ne discedatis, expectate donec Patris promissum acceperitis. — Puerum Jesum quæsierunt Maria et Joseph donec illum reperirent. — In naviculam ascenderunt Apostoli, dum Jesus populum dimittebat. — Ut Angelus removit lapidem qui Jesu-Christi claudebat tumulum, perterriti sunt custodes, et torpuerunt velut mortui. — David diu paruerat, antequam imperaret. — Alexander postquam occidit Clitum, eadem lancea volebat se transfigere. — Manna nutriti sunt Israelitæ quamdiu in deserto substiterunt.

Thème 156.

185-187. — Cum regnaret Nero, Sanctus Petrus et Sanctus Paulus martyrium passi sunt. — Errabat David latebatque donec Saülem percussit Deus. — Obdormierunt tres Apostoli dum orabat Jesus. — Statim ut Spiritu Sancto impleti sunt apostoli, Jesum Christum prædicaverunt. — Vix in mare virgam Moses extendit, cum aquæ divisæ transitum aperuerunt. — Antequam in terram universam dispergamur, dixerunt Noemi posteri, turrim cælos attingentem ædificemus. — Postquam tubæ clangorem audierint, consurgent omnes mortui et iudicabuntur. — Quibus Tabitha vestes conficiebat viduis, eæ expectabant donec adveniret Petrus; qui, cum venisset, dixit: Tabitha, surge: quæ statim aperuit oculos et surrexit. — Cum Romam advenit Tarquinius, illi portæ clausæ sunt. — Statim ut audivit Elisabeth vocem Mariæ, quæ ipsam salutabat, ejus puer exultavit. — Quandiu in Judæam Herodes regnavit, Joseph, qui illam liquerat regionem, in Ægypto commoratus est. — Jesus Christus, antequam mortem oppeteret, Eucharistiæ sacramentum instituit. — Joannes postquam diu vixit in deserto, penitentiae baptismum prædicavit. — Quoties victoriebat referebat Turennius, hanc militum virtuti tribuebat.

— Spartani fortes fuerunt quamdiu vigerunt leges Lycurgi.

Thème 157.

185-187. — Expectabat sanctus Paulus donec Timotheus Silasque Athenas advenirent. — Cum Jesum Christum Judas oscularetur, processerunt milites, illumque apprehenderunt. — Cum ægrotum sanaverat Jesus Christus, silentium ei prescribat. — Dum oraret centurio Cornelius vidit hominem alba veste indutum qui ei dixit: Corneli, exaudita sunt preces tuæ, tuarumque elemosynarum Deus recordatus est. — Achab, cito proficiscere, id tibi jubet Elias: te attinget pluvia antequam adveneris. — Cæsar, postquam Ptolemæum devicit, in Pontum se contulit, Pharnacemque Mithridatis filium aggressus est. — Statim ut retrogressi sunt Ægyptii qui Israelitas persequebantur, aquæ obvolverunt illos atque absorbuerunt. — Vix Maria Angeli verba audivit, cum perturbata est. — Expectavit junior Tobias donec advenerunt Angelus Raphael et Gabelus; tunc nuptias convivio celebraverunt. — Saul, cum reputavit secum agendi rationem Davidis, qui bis ipsi pepercerat, suspiravit et flevit. — Cum bellum incipiebant Romani, deos consulebant. — De morte sæpe cogitemus priusquam adveniat. — Postquam Dei verbum audivimus, de eo meditemur. — Quandiu Annibal Punicis præfuit copiis, in illum nequaquam conspiratum est. — Pluit donec aquæ montes altissimos operirent. — Cum Romam Porsenna obsideret, eum occidendi consilium iniit Mucius Scevola. — Cum Romam advenero, tibi scribam.

Thème 158.

185-187. — Cum sanctus Germanus, tunc laicus, feram occiderat, istius caput e piro suspendebat. — Cum pons fuit recisus, Horatius Cocles in Tiberim desiluit. — Statim ut Maria dixit: Ego sum ancilla Domini, ab eâ discessit

angelus. — Gedeon, antequam Madianitas adoriretur, alterum signum a Domino petivit. — Expectavit Juditha donec Holophernes fuit soporatus, tuncque ei caput amputavit. — Cum transiret Jesus Christus, cæcus quidam exclamavit: Davidis fili, miserere mei. — David, cum ad eum relatum est Nabalis responsum, ira exarsit, statuitque Nabalis domum exstinguere. — Saulem amplexus est Samuel propheta, postquam illum regem inunxit. — Cum inter Spartanos vivebat Alcibiades, admodum tenui victu erat contentus; cum autem inter Persas, omnes temperantiæ leges perfringebat. — Cum ad sepulchrum ibant sanctæ mulieres, mœrebant valde; et cum inde regressæ sunt maximo exultabant gaudio. — Cum moriemur, nihil nobiscum auferemus. — Januam pulsemus donec nobis aperiatur. Cum rupem percutiebat Moses, aquæ abundanter fluebant. — Vix Samson tonsus fuit, cum illi vires defecerunt. — Regi Achabo Josaphat dixit: Expectemus, quæso, donec Dei voluntatem exploraverimus. — Cum homo coram Deo se excusat, damnatur; cum autem se reum agnoscit, justus efficitur. — Cum iter faciebat Alexander, solebat ire pedibus.

Thème 159.

188-190. — Cum Jesus Christus vere resurrexerit, Deus est, nostraque vere divina est religio. — Serit arator ut segetes demetat: seramus nunc ut in celo metamus. — Romani, quo celerius Luceriam advenirent, viam breviorē, sed periculosiorem instituerunt. — Manibus suis laborabat sanctus Paulus, ne oneri esset Corinthiis. — Eversum est Hierosolymæ templum, ut Jesus Christus prænuntiaverat. — Quemadmodum anima nostra nostri vita est corporis, ita animæ nostræ Deus. — Corpus suum castigabat sanctus Paulus ne animam suam perderet. — Laudate, pueri, Dominum, quoniam bonus est. — Cum Jesus Christus noster sit magister, illum nos debemus audire. — Nostris ignoscamus fratribus, ut nobis Deus

ignoscat. — Leo furens, ut narrat Apianus, Androcli percipit. — Terram assidue versat agricola quo feraciorem illam efficiat. — Deum amare debemus, quia nos, sine intermissione, beneficiis suis cumulat. — Fugit Sanctus Cyprianus ne gregem suum in discrimen induceret. — Ut Jesus Christus pro suis tortoribus oravit, sic nobis pro nostris inimicis orandum est. — Cum pauperes fratres nostri et Jesu Christi membra sint, iis nos debemus opitulari.

Thème 160.

188-190. — Humiles et grati simus, quo abundantioribus dignemur gratiis. — Corpus nostrum castigemus, ut aliquando Jesu Christi corpori fiat simile. — Titus imperator, ut narrat historicus Josephus, templum voluisset servare. — Peccatores, confidite in Domino, quia misericordia ejus est infinita. — Cum a Deo jam acceperimus, et sine intermissione accipiamus beneficia, nos illi perpetuo gratias agere debemus. — Josuæ dixerunt Israelitæ: « Ut Moysi antea, sic tibi obediemus ». — Jesus Christus duos misit apostolos ut pascha pararent. — Vigilemus simulque oremus ne in Satanae laqueos incidamus. — Peccare nunquam utile est, quia semper est turpe. — Jacobi filii ex Ægypto Josephi corpus transtulerunt, ut ille jusserat. — Quemadmodum sine aere aves volare non valent, neque sine aqua pisces natare, ita, aiebat sanctus Gregorius, homo sine Jesu Christi gratia nihil agere potest. — Cyrum manu Deus apprehenderat, ut omnes sub illius potestatem redigeret populos, regibus detraheret arma, omnesque portas illi aperiret. — Fugam simularunt Israelitæ, quo facilius hostes devincerent. — Cum anima corpore sit pretiosior, animæ nostræ salutem corporis nostri sanitati debemus antepone.

Thème 161.

188-190. — Fugere debuerat Petrus, ne Jesu Christi ejurandi periculum adiret. — Nobis honoranda et aman-

da est Virgo Maria, quia nostra mater est. — Ut panis nostrum corpus roborat, ita animam nostram sacra Eucharistia. — Mulieres sanctæ aromata emerunt, ut Jesu corpus condirent. — Usque ad supremum mundi tempus stabit Ecclesia, ut Jesus Christus promisit. — Discessit ab amico Sanctus Augustinus, quo liberius fleret. — Malum fugiamus, bonum usque in finem operemur, ne quam nobis promittit Deus coronam amittamus. — Joseph et Maria infantem Jesum Hierosolymam transtulerunt ut illum devoverent Domino, atque duos turtures duosve columbulos (*ou columbinos pullos*) offerrent. — Ad Jesum Christum confugiamus, cum solum ille nos mundare valeat. — Jesu corpus sumpsit Joseph, ut ipsi Pilatus permiserat, illudque sepelivit. — Mariæ ortus Jesus ortum nuntiavit, ut aurora solis ortum nuntiat. — Horatius, quo tutius vinceret, tres fratres Curiatios singularim aggressus est.

Vigilemus et oremus ne a dæmone opprimamur. — Regina Sabæ mirabatur regem Salomonem, quia sapientiâ plenus erat. — Mulieribus sanctis dixit angelus: « Jesus qui fuit crucifixus non est hic, sed resurrexit, ut ipse dixerat. » Cum nos absque Jesu Christi gratia nihil facere possimus, illam a Deo indesinenter debemus postulare.

Thème 162.

192-195. — Si Dei donum cognosceremus, id sine intermissione peteremus. — Si cum Jesu Christo passi erimus, cum illo regnabimus. — Si rex Joas quinque aut sexies percussisset terram, ille ad integram interuersionem Syros profligasset. — Dum nos Dei imploremus auxilium, salutis nostræ hostes vincemus. — Si fratribus nostris veniam dederimus, Deus quoque nobis veniam dabit. — Si diligere Deum, fideliter mandata ejus servaremus. — Si (*ou cum*) Jesus immundis spiritibus imperabat, statim a corporibus obsessis exhibant. —

Brute, si tuis non ignoscis filiis, eorum saltem supplicio ne præsideas. — Aristotelem diligebat Alexander, haud secus ac si illum patrem habuisset. — Si Deum nostrum Dominum quæremus, illum inueniemus. — Nisi vigilemus et oremus, certa est nostra perniciēs. — Dummodo nos perseveremus, erimus salvi. — Si Charidemi consilio Darius nolebat parere, at certe illum ad supplicium damnare non debebat. — Davidi dixit Joab : « Nisi in conspectum tuorum venias, ne unus quidem tibi mox supererit famulus. » — Mox periremus nisi Deus diaboli in nos consilia reprimeret.

Thème 163.

192-195. — Si de morte sæpius cogitaremus, ista nobis minus horrenda videretur, sapientioresque fieremus. — Dicebat impius Jeroboam : « Hierosolymam si perrexerint filii Israel, ego regnum mox perdam, illique me interficient. — Non nos errabimus, dum Jesum Christum nostrum ducem sequamur. — Nisi confessi fuerimus fidem Jesu Christi in terra, Jesus Christus non agnoscat nos discipulos suos in ultimo die. — Nisi nostri Deus misertus fuisset, æternis ignibus nos addicti fuisset. — O lugendam cæcitatem ! Vivimus terrenisque inhærescimus bonis, perinde ac si nobis numquam moriendum sit. — Vere liberi erimus, dum nos liberet Jesu Christi gratia. — Si peccare desineremus, Deus nos percutere desineret. — Elisæo dixit Elias : « Si tu me cum rapiar videbis, quod postulas impetrabis ; sin minus, non dabitur. — Si Nabal Davidis copiis non dabat cibaria, at certe ille jurgiis debebat abstinere. — Si (ou cum) gens quæpiam Macedonibus ultro parebat, huic parebat Alexander. — Si cum ceteris apostolis fugisset Petrus, Jesum Christum non ejuravisset. — Homo beatus esset, si semper virtutem coleret.

Thème 164.

192-195. — Si Maharbalis consilio paruisset Annibal,

Roma fortasse fuisset potitus. — Puer indurabitur nisi illi cervicem incurvaveris. — Jacobo dixit Judas : « Nisi ad te reduxero, tibi que restituerò Benjaminum, numquam mihi ignoscas ! » — Durus Joab Davidi acerbè dolenti ausus est dicere : « Certe, si viveret Absalon, nosque omnes periissemus, voti compos esses. » — Tyrii, si quas Alexander vobis proponit pacis conditiones, non subitis, at certe quos misit ad vos caduceatores molite occidere, atque in mare dare præcipites. — Victoriâ reportabimus, dum illam a Deo petamus. — Samson rugientem leonem discerpsit, perinde ac si hædus fuisset. — Roboamo responderunt senes : « Si populo tu satisfeceris, ille tibi fideliter serviet. » — Si senum consilio paruisset Roboamus, ab eo populus non defecisset. — Jesus nos sanabit, dum nostrum morbum fateamur. — Nisi Davidis iram placavisset Abigail, hujus domum ille estinxisset. — Semper cogitandum est quasi aliquis videre possit quid cogitemus ; nonne enim Deus videt omnes nostras cogitationes. — Amicus flet si videt amicum flentem.

Thème 165.

192-195. — Si de nostra suprema hora semper cogitaremus, nunquam peccaremus. — Si petierimus, impetrabimus, et si quæsierimus, inueniemus. — Absalon perfide, si patris tui famulos non revereris, at certe ne illos opprobrio in solis conspectu operias. — Petro dixit Jesus : Nisi ego laverò te, tu mecum non regnabis. — Sisymbis, Darii mater, ab Alexandro diligebatur non secus ac si hunc illa genuisset. — Dicebat Tobias : Si Deum timuerimus et si ab omni discesserimus peccato, divites erimus. — Nos Deo non servimus, nisi ejus Filii exempla imitemur. — Dum nos Dei regnum et justitiâ quæramus, nihil nobis denegabit et Dominus. — Dicebat David : Si me reduxerit Dominus, arcam ejus et tabernaculum iterum videbo ; sin minus, ego quidem in ejus

voluntate acquiesco. — Elisæo dixit Elias : Tu meum duplicem spiritum accipies, dum me ascendentem in caelum videas. — Hodie vivunt plerique homines perinde ac si non speranda sit aeterna felicitas, nec formidandi sint aeterni cruciatus. — Crudelis Herodes, si Jesum non adoras, saltem noli illum trucidandi causâ inquirere.

Thème 166.

196-197. — Varro proelium commisit, licet Æmilius Paulus obstaret. — Orator non evasit Demosthenes quin multum desudaret. — Regi Sauli Samuel dixerat : Ne sacra feceris quin redierim (*ou* priusquam rediero). — Non profectus est junior Tobias quin Ragueli ejusque uxori valedixisset (*ou* non prius profectus est quam valedixit). — Davidem diu insecutus est Saul, neque illum assequi potuit. — Jonathas et David inter se (*ou* alter alterum *ou* invicem) complexi non potuerunt, quin lacrymas effunderent. — Licet sanctus Paulus sese offerre (*ou* obvium dare) vellet Ephesiis tumultuantibus qui voceiferabantur : « Vivat Diana magna », sui eum retinuerunt discipuli. — Davidi dixit Jonathas : « Hinc ne proficiscaris, quin patris mei consilia tibi aperuerim » (*ou* nisi prius ... aperuero). — Noemi posteri alii alio dispersi sunt, quin turrim quam ædificabant perfecissent. — In caelum non admittemur, nisi poenitentiam egerimus. — Susanna, quamvis insons esset, capite damnata est; hanc vero Deus liberavit. — Filium in Mediam non misit Tobias, quin prius illi ducem quæsiisset. — In caelum non admittemur, quin vestem nuptialem Deo offeramus (*ou* nisi ... obtulerimus). — Darius, quamvis mitis esset ingenii, Charidemum, qui sibi verum non abdiderat, ad supplicium duci jussit. — Peccatum vitare debemus, etiamsi omnes ignoraturi sint nos illud admisisse.

Thème 167.

196-197. — Petrus, nimis confidens propriis viribus, ausus est dicere Jesu : « Etiamsi omnes discipuli tui te

deserturi sint, non ego te deseram ». — In caelis tanquam cives haud lætabimur, nisi tanquam peregrini in terris gemuerimus. — Dies quadraginta quadragintaque noctes in deserto transegit Jesus, neque bibens neque manducans. — Quamvis Noe fideliter hortaretur homines ad poenitentiam, noluerunt converti et immersi sunt in aquis diluvii. — Castra non movebant Israelitæ priusquam nubem quæ tabernaculum operiebat, viderent. — Alpes trajecit Annibal nec istorum montium altitudinem pertimuit. — Sedari non potuit Judæorum rabies, quin Jesum Christum exspirantem vidissent. — Sancta Julitta filium exspirantem vidit nec lacrymata est. — Sanctus Augustinus ad bonam frugem non se recepit quin diu depugnasset. — Sanctus Ambrosius ad episcopatum promotus est, licet resisteret acriter. — Jesum osculatus est Judas nec horruit. — Nolebant credere Judæi quin vidissent miracula. — Nostra frui patria haud nobis licet, nisi nostro expediatur exsilio. — Casta Suzanna, nullo admissio scelere, ad supplicium trahebatur; at Daniel propheta id ferre noluit, quin prius duos accusatores interrogasset. — Thomæ dixerunt Apostoli : « Surrexit Dominus », at ille respondit : « Illud ego non credam, nisi prius clavorum fixuram videro ».

Thème 168.

196-197. — Nihil juvat te Jesse farinam, inquit mus senior astutæ ac perfidæ feli, nam etiamsi saccus sis, ego non accedam. — Urbs Tyrus, quamvis septem menses acriter restitisset, ab Alexandro, cui portas suas clauserat, expugnata est. — Deum sincere amare non possumus, quin et fratres nostros diligamus. — Daniel leonibus bis permissus est, neque ab illis voratus fuit. — Elisæus non discessit quin Eliam prophetam per aera ascendentem raptumque igneo curru vidisset. — Abraham, quamvis filium suum Isaac toto amaret pectore, Deo parere non dubitavit statim ut jussit Dominus hunc unicum

dilectumque filium sibi immolari. — E deserto non egressus est sanctus Joannes, quin prius Dei vocem audisset. — Cor hominis depravant voluptates, nec illud explent. — Angelo dixit Jacob : « Non te dimittam nisi prius mihi benedixeris. » — Regulus, ut [promissum] adimpleret, Carthaginem rediit, licet propinqui amicique illum a proposito deterrerent. — Sancti Flaviani orationem audire non potuit imperator Theodosius, quin miseratione commoveretur. — Duas primas in Jesu Christi regno sedes postularunt Jacobus et Joannes, nec illas impetrare potuerunt. — Nihil erat populo quod manducaret ; at eum Jesus noluit dimittere quin prius fuisset satiatus. — Petrus Jesu Christo dixit : « Etiamsi oporteret me mori tecum, non te negarem. — Phocion per totam vitam pauper fuit, quam vis dives esse potuisset.

Thème 169.

198-199. — Augustus, postquam unum et quadraginta annos fuisset imperator, Nolæ obiit. — Annibal, viso Asdrubalis capite, exclamavit : « Agnosco Carthaginis fortunam ». — Mox adventuro Joanni Chrysostomo obviam ierunt Antiocheni. — Saul, cum ipsi David percisset, hunc persequi aliquandiu desiit. — Cum rex esset Ludovicus nonus, bellum adversus Saracenos decretum est. — Nero, cum ipsum persequerentur equites, se pugione occidit. — Expulsos Gallos persecutus est Camillus. — Joseph, aspecto Beniamino, egredi coactus est. — Cum imperator esset Tiberius, Jesus Christus a Pilato ad crucem damnatus est. — Jesu Christo cruci affixo insultabant sacerdotum principes et senatores. — Thomas, viso Jesu Christo redivivo, exclamavit : « Dominus meus et Deus meus ». — Tiberius postquam circiter tres et viginti annos imperator fuit, Capreae obiit, veneno absumptus. — Jesus, cum Patri suo gratias egisset, panes fregit, deditque apostolis qui illos populo diviserunt. — Abraham, cum in montem pervenisset, Isaac mactandum alligavit. — Lazarum mortuum et jam

foetentem ad vitam Jesus Christus revocavit. — David, uno sequente viro. in Saulis tabernaculum ingressus est. — Pro sua prudentia, Fabius ab Annibale vinci non potuit. — Expulsis regibus, creati sunt Romæ consules.

Thème 170.

198-199. — Detruncato Joanne Baptista, corpus asportarunt ejus discipuli illudque sepelierunt. — Ismaelita emptum Josephum Putiphari vendidit. — Cum imperator esset Vespasianus, obsessa est urbs Hierosolyma. — Rex Saul, rejecto Domini verbo, ipse a Deo rejectus est. — Scipio victum Asdrubalem ex Hispania coegit discedere. — Vespasianus, cum decem annis fuisset imperator, obiit, Titoque filio suo regnum reliquit. — Horatius, occisis tribus Curiatiis, ovans rediit. — Deprehensos Pœnos speculatores incolumes dimisit Scipio. — In Deo, cum sit Pater noster, totam debemus reponere fiduciam. — David, cum de Saulis, inimici sui, morte audivisset, vestes suas laceravit et lacrymatus est. — Jesus Christus, postquam a mortuis resurrexit, mulieribus sanctis primum apparuit. — Ancilla quædam, cum Petrum fuisset intuita : « Homo iste, ait, unus est ex Jesu discipulis ». At Petrus auditis his verbis, dicere ausus est : « Hominem istum ego non novi ». — Jesum virgis crudeliter cæsum Judæis tradidit Pilatus. — Sisara, cum ipsum hostes persequerentur, ingressus est in tabernaculum Jahelis, quæ illum occidit. — Jesus, cum in cœlum ascendisset, Apostolis misit Sanctum Spiritum. — Mortuo Davidi successit Salomon. — Jesum, cum osculatus fuisset illum Judas proditor, comprehenderunt milites illumque vincerunt. — Alexander pro sua fortitudine nulla formidabat pericula. — Appropinquantibus Persis, Græci Thermopylas occupaverunt.

Thème 171.

198-199. — Mortuo Romulo, Numam Pompilium Romani elegerunt. — Apostoli, deserto Jesu, aufugerunt. —